

பெளராவின் கோட்பாட்டு அடிப்படையில் தமிழ்ச் சமூகக் கதைப்பாடல்களின்

கடவுள் வணக்கம்

முனைவர் ந.சோழன்

உதவிப் பேராசிரியர்

தமிழ் முதுகலை மற்றும் ஆய்வுத் துறை

தூய நெஞ்சக் கல்லூரி (தன்னாட்சி), திருப்பத்தூர்
வேலூர் மாவட்டம்.

கட்டுரை பெறப்பட்டது : 25.10.2018

ஏற்கப்பட்டது : 10.11.2018

மனிதன் தான் செய்யும் செயல் வெற்றிபெற வேண்டும் என்ற முனைப்புடையவன். அதன் பொருட்டுக் கடவுளின் அருளினை வேண்டிக் கொள்கின்றான். குறிப்பாக, பாடலினை மனதில் வைத்துப் பாடும் பாடகனுக்கு நினைவாற்றல் என்பது அவசியமான ஒன்றாக இருக்கின்றது. அதற்கு அவன் தன்னையும் மீறிய சக்தியின் துணையினை நாடுகின்றான். அத்துணையாகக் கடவுள் என்ற கருத்துருவாக்கம் அமைகின்றது. உலக இலக்கியங்களை ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொண்ட பெளரா, பாடலைப் புனையும் புலவர்களின் கடவுள் வணக்கம் குறித்து விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளார். அவர், ஒடிசி காவியத்தின் கதைத் தலைவனான ஒடிசியஸ் தன் கடற்பயணத்தின் நடுவே பேயேசியா என்ற தீவிற்கு வந்து விடுகின்றான். அத்தீவின்

பெளராவின் கோட்பாட்டு அடிப்படையில் தமிழ்ச் சமூகக் கதைப்பாடல்களின் கடவுள் வணக்கம் –

முனைவர் ந.சோழன்

அரசனான அல்சினாஸ் ஓடிசியஸை வரவேற்று உபசரிக்கின்றான். பின்பு டெமோடாகஸ் என்ற பாடகனைக் கூப்பிட்டு ஓடிசியஸிடம் அவனை, 'கடவுள் இவனுக்குப் பாடற்கலையைக் கொடுத்துள்ளார். அக்கலை நம்மை மகிழ்விக்கச் செய்யும்' என அறிமுகம் செய்து பாடச் சொல்கின்றான். மேலும் ஓடிசியஸின் சொந்த ஊரான இதகாவில் வாழும் பாடகனான பெமியஸ் தன்னைக்குறித்துத் தானே, 'எனக்குப் பயிற்றுநர் என்று எவரும் கிடையாது. ஏனெனில் கடவுள் என் மனதுள் எல்லாச் சூழல்களுக்குமான பாடல்களை விதைத்துச் சென்றுள்ளார்'¹ எனக் கூறியுள்ளமையை எடுத்துக் காட்டுகின்றார். மேற்கண்ட இரண்டு உதாரணங்களும் பாடற்கலை என்பது கடவுளால் தரப்பட்டது என்பதனைப் பாத்திரங்களின்வழி ஹோமர் பேசியுள்ளமையை உணர முடிகின்றது.

தியோகனி என்ற கிரேக்க இலக்கியத்தின் ஆசிரியரான ஹெசியட், ஹேகலிகான் என்ற மலைப்பகுதியில் தனக்குக் காட்சியளித்த மியூஸ் (Muse) என்ற தெய்வமானது கடந்த காலம் மற்றும் எதிர்காலத்தினைப் பற்றிப் பாடவும் தனக்கு அருளினை வழங்கியுள்ளது² எனக் கடவுள் தனக்கு நேரடியாகவே பாடற்கலையைத் தந்துள்ளார் எனக் குறித்துச் சென்றுள்ளமையும் நோக்கத்தக்கது. தொடக்கத்தில் இந்த மியூஸ் என்ற தெய்வமானது கவிஞர்களுக்கான தேவதை என மதிக்கப்பட்டமை தெரிய வருகின்றது. மேலும் நினைவிற்கு (Memory) தெய்வமான மினிமோஸைன் என்பவளுக்குப் பிறந்த மகள்களே மியூஸ்கள் (The daughters of memory) என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது³. ரஷ்யாவின் காரா-கிர்கிஸ் பகுதியில் வாழக்கூடிய தாதர் பழங்குடிப் பாடகர்களிடமிருந்து ராட்லோவ் பல பாடல்களைத் தொகுத்துள்ளார். அவ்வாறு தொகுக்கையில் அப்பழங்குடிப் பாடகர்களுள் பாடல் புனையும் ஒருவர் தன்னால் எந்தச் சூழ்நிலைக்கும் பாடலைப் பாட முடியும். ஏனெனில் கடவுள் என் உள்ளத்துள் பாடலை விதைத்துள்ளார். வார்த்தைகளை நான் தேடிச் செல்லாமல் அவை என் நாவில் வரும்படி கடவுள் எனக்கு வரம் தந்துள்ளார். நான் எந்தப் பாடலையும் பயிலவில்லை.

பெளராவின் கோட்பாட்டு அடிப்படையில் தமிழ்ச் சமூகக் கதைப்பாடல்களின் கடவுள் வணக்கம் –

பாடல்கள் எனக்கு இயல்பாகவே வருகின்றன' ⁴ எனக் கூறியுள்ளமையும் இங்கு ஒப்புநோக்கத்தக்கது.

மேற்கண்ட கருத்துக்களை ஆய்விற்கு உட்படுத்திய பௌரா, பாடகன் தனது பாடல் கட்டமைப்பிற்கு வாய்ப்பாட்டு உத்திகள் மற்றும் சொற்றொடர்கள் போன்றவற்றினை மறக்காமல் நினைவில் கொண்டு பயன்படுத்த வேண்டிய தேவையுள்ளது. எனவே தன் நினைவாற்றலுக்கு அவன் நினைவுத் தெய்வத்தினை வழிபட வேண்டியிருக்கின்றது. அவ்வகையிலே அவன் மியூஸை வேண்டித் தன் பாடலைத் தொடங்குகின்றான் எனக் கூறுகின்றார். இதன் காரணத்தினாலேயே பழங்கிரேக்கப் பாடகர்கள் தங்கள் வார்த்தைகள் மியூஸிடம் இருந்து வந்தன எனக் கூறுகின்றனர் என்பதைக் குறித்துவிட்டு இறுதியாக ஹோமரை நோக்கி, அவரும் தன்னுடைய இலியட் மற்றும் ஒடிசியினை மியூஸை வணங்கியே தொடங்குகிறார். எனவே அவரும் நினைவிற்குக் கடவுளான மியூஸை வணங்கித் தொடங்குதல் என்ற தாக்கத்திற்கு உட்பட்டுள்ளமை தெளிவாகின்றது⁵ எனக் கூறி முடிக்கின்றார்.

தமிழ் மரபிலும் கதைப்பாடல்களைப் பாடக்கூடிய புலவர்கள் தங்கள் நினைவில் இருந்தே பாடல்களைப் புனைகின்றனர். அவ்வாறு பாடல் புனையத் தொடங்கும் போது காப்பு என்ற பெயரில் கடவுளை வணங்கிப் பாடத் தொடங்குகின்றனர். அவ்வகையில் தமிழ்ச் சமூகக் கதைப்பாடல்களான அண்ணன்மார் சுவாமி கதை, பிச்சைக்காலன் கதை, சின்னணைஞ்சான் கதை, மதுரைவீரன் கதை, முத்துப்பட்டன் கதை, ஆந்திரமுடையார் கதைப்பாடல், பூச்சியம்மன் வில்லுப்பாட்டு, சேர்வாரன் சுவாமி கதைப்பாடல், சேர்வைக்காரன் கதை ஆகியவற்றுள் இடம்பெற்றுள்ள கடவுள் வணக்கத்தினைப் பௌராவின் கருத்துக்களோடு ஒப்பு நோக்கி இக்கட்டுரை ஆராய்கின்றது.

பௌராவின் கோட்பாட்டு அடிப்படையில் தமிழ்ச் சமூகக் கதைப்பாடல்களின் கடவுள் வணக்கம் –

முனைவர் ந.சோழன்

அண்ணன்மார் சுவாமி கதை

இக்கதைப்பாடலில் சிவனும், விநாயகனும் குல தெய்வமான பெரியகாண்டி அம்மனுமே வணங்கப்படுகின்றனர். விநாயகனின் தன்மைகள் புகழப்பட்டு வணங்கப்படுவதனை,

‘முத்தி முத்தி வினாயகனே முக்கண் கணபதியே

சக்திக் கணபதியே தையல் நல்லாள் புத்திரனே’ (அண்.க. 1-2)

என்ற அடிகள் உணர்த்தி நிற்கின்றன. இங்கு நினைவுத் தெய்வம், நாவிற் குச் சொற்களைத் தரும் தெய்வமாக எதுவும் சுட்டப்படாதது நோக்கத்தக்கது.

பிச்சைக்காலன் கதை

இக்கதைப்பாடலில் விநாயகர், சரஸ்வதி உள்ளிட்ட தெய்வங்கள் வழிபடப்படுகின்றன. விநாயகர் உமையவளின் வயிற்றில் பிறந்ததற்காகவும் வெற்றியைத் தருகின்றவர் என்பதற்காகவும் புகழப்படுகின்றார். அதே வேளையில் சரஸ்வதி நினைவுத் தெய்வமாகவும் பாடகர்களுக்குச் சொற்களை வழங்கக் கூடியவளாகவும் மதிக்கப்பட்டு வாழ்த்தப்படுகின்றாள். இதனை,

‘பாருலகில் இக்கதையைப் பாஎன்னாவில் அருள்தருவாய்

தருவாயே வால சரஸ்சோதியம்மா நாயகமே’ (பிச்.க. 4-5)

என்ற அடிகள் விளக்கி நிற்கின்றன.

சின்னணைஞ்சான் கதை

பெளராவின் கோட்பாட்டு அடிப்படையில் தமிழ்ச் சமூகக் கதைப்பாடல்களின் கடவுள் வணக்கம் –

முனைவர் ந.சோழன்

இக்கதைப்பாடலிலும் விநாயகர், சரஸ்வதி உள்ளிட்ட தெய்வங்கள் வாழ்த்தப்பட்டு அவர்களின் துணை வேண்டப்படுகின்றது. விநாயகனைச் சிவன், உமையவளின் மைந்தன் என்பதற்காகப் போற்றுகின்றனர். சரஸ்வதியை நீண்ட கதைப்பாடல் பாடுவதற்கான நல்ல நினைவையும் சொற்களையும் தரச்சொல்லி வேண்டிக் கொள்கின்றனர். இதனை,

‘செந்தமிழ்ந் காவியமுஞ் சீருந்தவ றாமல்

செல்விசர சோதியேஒன் சியல்தரவே வேணும்’ (சின்.க. 7-8)

என்ற அடிகள் உணர்த்தி நிற்கின்றன.

மதுரைவீரன் கதை

இக்கதைப்பாடலிலும் விநாயகர், சரஸ்வதி உள்ளிட்ட தெய்வங்கள் போற்றப்படுகின்றனர். விநாயகர், வெற்றியைத் தருபவர் என்பதனால் போற்றப்படுகின்றார். ஆனால் சரஸ்வதியை வாழ்த்தும்போது தனிப்பட்டு எதனையும் குறிக்காமல் வாழ்த்தப்பட்டுள்ளார். இதனை,

‘வாணி திருவடியை வாழ்த்திமிகப் போற்றி’ (ம.வீ.க.9)

என்ற அடியின்மூலம் உணரலாம். பொதுவாகப் பாடகர்கள் சரஸ்வதியைத் தங்களுக்குச் சொற்கள் மற்றும் நினைவினை வழங்கும் தெய்வமாக வாழ்த்துவதால் இங்கும் அதன் பொருட்டே பாடலாசிரியர் சரஸ்வதியின் திருவடியினை வாழ்த்துகிறார் என்பது உய்த்துணரக்கூடியது.

பெளராவின் கோட்பாட்டு அடிப்படையில் தமிழ்ச் சமூகக் கதைப்பாடல்களின் கடவுள் வணக்கம் –

முனைவர் ந.சோழன்

முத்துப்பட்டன் கதை

இக்கதைப்பாடலில் எல்லோருக்கும் தலைவனும் சிவனின் மைந்தனுமாகிய விநாயகன் மட்டுமே வாழ்த்தப்படுகின்றான். இதனை,

‘அட்டதிக் குலகோர்க் கெல்லாம் அதிபதி யானதீரன்

சட்டமாய் பொதிகை வாழுஞ் சங்கர னளித்த மைந்தன்’ (மு.ப.க. 1-2)

என்ற அடிகளின் மூலம் அறியலாம். இக்கதைப்பாடலில் நினைவுத் தெய்வமாக மதிக்கப்படுகின்ற சரஸ்வதி வணங்கப்படவில்லை என்பது நோக்கத்தக்கது.

ஆந்திரமுடையார் கதைப்பாடல்

இக்கதைப்பாடலில் வழக்கமாக அனைத்துக் கதைப்பாடல் ஆசிரியர்களாலும் வழிபடப்படுகின்ற விநாயகர் காப்பு என்பதற்குப் பதிலாக அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களைக் குறித்த வணக்கம் மட்டும் உள்ளமை நோக்கத்தக்கது. இதனை,

‘அறந்தனை வழுகாக் காக்கும் ஆந்திரமுடையார் கதையை

பிறந்தறு பத்துமூன்று நாயன்மார் துணையுமுண்டு’ (ஆந்.க. 6-7)

என்ற அடிகள் உணர்த்தி நிற்கின்றன. பாடலாசிரியர் சைவ சமயத்தின் அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களின்மீது கொண்ட அன்பினை இது வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது.

பூச்சியம்மன் வில்லுப்பாட்டு

இக்கதைப் பாடலில் விநாயகரும் சரஸ்வதியும் வழிபடப்படுகின்றனர். சிவன், உமையவளின் மகனாக உள்ளமைக்காகவும் வெற்றியைத் தருபவனாக உள்ளமைக்காகவும்

பெளராவின் கோட்பாட்டு அடிப்படையில் தமிழ்ச் சமூகக் கதைப்பாடல்களின் கடவுள் வணக்கம் –

முனைவர் ந.சோழன்

விநாயகர் வணங்கப்படுகின்றார். ஆனால் சரஸ்வதி, பாடகனின் நாவில் குடியிருப்பதற்காகவும் கதையினைப் பாடத் துணை செய்வளாக உள்ளமைக்காவும் வழிபடப்படுகின்றார். இதனை,

நாவில் குடியிருப்பாய் நான்முகனார் தேவியரே!

காவல், கதைக்கருள்வாய் நல்லகலை சரஸ்வதியே! (பூ.வி. 2-4)

என்ற அடிகளின் மூலம் உணரலாம்.

சேர்வாரன் சுவாமி கதைப்பாடல்

இக்கதைப்பாடலானது வெற்றியைத் தருகின்ற கம்பீரக் கணபதியை வணங்கித் தொடங்குவதாக அமைகின்றது. இதனை,

பார்புகழும் அந்தக் கம்பீர கணபதி

இருசரணம் காப்பு தாமே! (சே.சு.க. 11-12)

என்ற அடிகள் உணர்த்தி நிற்கின்றன. பாடகர்களின் நினைவிற்குக் கடவுளாக விளங்குகின்ற சரஸ்வதி இங்கு வழிபடப்படாமை நோக்கத்தக்கது.

சேர்வைக்காரன் கதை

இக்கதைப்பாடலிலும் வெற்றியைத் தருகின்ற பானை வயிற்றினையுடைய தலைவனான விநாயகர் மட்டுமே வழிபடப்படுகின்றார். இதனை,

‘கார்பெருகும் குடவயிற்று நாத னான

பெளராவின் கோட்பாட்டு அடிப்படையில் தமிழ்ச் சமூகக் கதைப்பாடல்களின் கடவுள் வணக்கம் –

முனைவர் ந.சோழன்

கணபதிதன் னிருசரணம் காப்ப தாமே' (சேர்.க. 4)

என்ற அடியின் மூலம் உணரலாம். இங்கும் பாடகர்களுக்குச் சொற்களை வழங்குகின்றவளான சரஸ்வதி வாழ்த்தப்படாமை நோக்கத்தக்கது.

நாம் ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொண்ட தமிழ்ச் சமூகக் கதைப்பாடல்கள் ஒன்பதனுள் எட்டில் விநாயகர் வழிபடப்படுகின்றார். சரஸ்வதி நான்கு கதைப்பாடல்களில் வழிபடப்படுகின்றாள். சரசுவதியை வாழ்த்தும்போது பாடலாசிரியர்கள் எல்லோரும் தங்களுக்குச் சொற்களையும் நினைவையும் வழங்குபவள் என்ற பொருண்மையினை மையமிட்டே வாழ்த்தியுள்ளமை புலனாகிறது. பெளரா குறிப்பிடும் மியூஸ் எப்படி கிரேக்கப் புராணங்களில் பாடகர்களுக்குச் சொற்களை வழங்குபவளாக மதிக்கப்படுகின்றாளோ அதைப்போன்றே தமிழில் பாடல் பாடும் கவிஞர்களுக்குச் சரசுவதி விளங்குகின்றமை இதன்வழி உறுதிப்படுகின்றது. கல்விக்குக் கடவுள் சரசுவதி என்று மரபார்ந்து நம் மண்ணில் வழங்கப்பட்டு வரும் கருத்தும் இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது.

சரசுவதியை விடவும் அதிகப்படியாக விநாயகர் எட்டுக் கதைப்பாடல்களில் வாழ்த்தப்படுகின்றார். பாடல்களை வெற்றியுடன் பாடி முடிக்க விநாயகரின் துணை வேண்டும் என்ற பொருண்மையில் கதைப்பாடல் ஆசிரியர்கள் பாடியுள்ளமையினை உணர முடிகின்றது. மேலும் எந்தச் செயலையும் பிள்ளையார் சுழி போட்டுத் தொடங்கினால் வெற்றி உறுதி என்ற நம்பிக்கை மக்களிடம் காணப்படுகிறது. ஏனெனில் ஆதி காவியமான பாரதத்தை வியாசர் சொல்லச் சொல்ல விநாயகர் அதனை முதன் முதலில் எழுத்து வடிவிலாக்கினார் என்ற கருத்தே மேற்கண்ட நம்பிக்கைக்குக் காரணமாக இருக்கின்றது. ஆனால் விநாயகரைப் பேரகராதி தொகுப்புக்கலை அல்லது எழுதும் கலையின் தந்தை (*The god of lexicography*) எனப் போற்றும் மரபு பிற்காலப் புராணங்களில் காணப்படுகின்றது. அதன் விளைவாகப் புனையப்பட்ட

பெளராவின் கோட்பாட்டு அடிப்படையில் தமிழ்ச் சமூகக் கதைப்பாடல்களின் கடவுள் வணக்கம் –

முனைவர் ந.சோழன்

உட்செருகலே விநாயகர் பாரதத்தினை எழுதினார் என்ற கருத்து எனச் சித்தாந்தா கூறுவதும் இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது⁶ . எது எவ்வாறு இருப்பினும் பெளரா குறிப்பிடும் மியூஸைப் போன்று இங்குச் சரசுவதி மட்டுமே விளங்குவது வெளிப்பட்டு நிற்கின்றது. விநாயகருக்குக் கொடுக்கப்படும் முக்கியத்துவம் என்பது வெற்றியைத் தருபவர், எழுத்து முறையை அறிமுகப்படுத்தியவர் என்ற நம்பிக்கைக்காக மட்டுமே என்பது பெற்றப்படுகின்றது. மேலும் சரசுவதி பாடலை நினைவாற்றலோடு பாடுவதற்காகவும், விநாயகர் பாடலை வெற்றிகரமாக எழுதி முடிப்பதற்காகவும் வணங்கப்படுகின்றமையினை உய்த்துணர முடிகின்றது. கதைப்பாடல் வணக்கங்களில் சரசுவதியை விடவும் விநாயகர் மேலோங்கியிருப்பதற்கான காரணம் புலவன் பாடிய பாடலை எழுதி வைப்பவன் தான் எழுதி முடிப்பதற்கு விநாயகனின் அருள் மட்டும் போதும் என்ற நினைப்பினால் எழுந்த மாற்றமாக இருக்கலாம். இச்சிக்கல் மேலாய்விற்கு உரியது.

சான்றெண் விளக்கம்

1. C.M.Bowra, *Heroic Poetry*, P.219-220.
2. *Ibid*, P.41.
3. பிரிட்டானிகா தகவல் களஞ்சியம் - தொகுதி - 3, ப.85
4. C.M.Bowra, *Heroic Poetry*, P.41.
5. *Ibid*, P.220.
6. N.K.Sidhanta, *The Heroic Age of India*, P.61.

பெளராவின் கோட்பாட்டு அடிப்படையில் தமிழ்ச் சமூகக் கதைப்பாடல்களின் கடவுள் வணக்கம் –

முனைவர் ந.சோழன்